

té pèls a la llengua

Ocar un teatre, per tal de fer un museu"

de la Generalitat seria a les comarques"

que si trobem és que el públic de comarques respon molt més que el de capital. És molt més respectuós, segueix molt més. Com que ell treballa, quan veu una persona a l'escenari, li respecta la feina, encara que de vegades no el convenci el que fan. Això és molt important. Llavors, potser cada poble hauria de tenir el seu teatre. El museu de Figueres, que tenim aquí, al

costat (*es refereix al Dalí*), m'agrada molt com està muntat; però et dol que hagin hagut d'enderrocar un teatre per a fer-lo. Això és lamentable. El que s'hauria d'haver fet era un teatre nou, haver-lo subvencionat, perquè la gent tingués el seu teatre, hi anés, fos punt de discussió... i, al costat, fer-hi el museu.

—Aquesta companyia és professional, tant actors, com el director i els tècnics. Per què costa tant de fer venir el teatre professional a comarques?

—Sempre diguem el mateix: és un problema de diners. Si no tens una

subvenció i no et paguen un mínim, compensa molt poc, perquè cada vegada els transports són més cars i has de pagar uns sous bàsics als actors. A més, el circuit està mal muntat. Tot això és lamentable, perquè la nostra tasca hauria de ser molt dedicada a les comarques, com a Holanda o Bèlgica, on les companyies van itinerants pertot arreu.

UN DRAMATISME QUE LA GENERALITAT PODRIA FER DESAPAREIXER

—Seria possible que la companyia del Grec, que ara es desenvolupa a Barcelona, fos itinerant i arribés pertot arreu?

—Seria possible, si canviessin les coordenades del teatre. Fan falta uns organitzadors del teatre, uns "managers" que s'hi dediquin única i exclusivament, demanant el sous que siguin, perquè un administrador no té preu. Llavors caldria que tot això s'organitzés, que es fessin uns centres, que es busquessin subvencions; a vegades, la Caixa, amb la seva esplendidesa, ens protegeix i molt agraïts que n'estem. Però si hi poguessin haver trenta "caixes" i tothom donés una subvenció, llavors es podria parlar d'una acció a portar a terme. Mentrestant, ho veig difícil, perquè, fins i tot per als mateixos professionals, com que tenim una actuació molt de tant en tant ens en cansem i ho deixem córrer, perquè no ens compensa. És dramàtic en tots sentits.

—I ja per acabar, seria una solució la Conselleria de Cultura de la Generalitat?

—Sí; seria una solució. Però sempre que hi hagués gent que treballés a tot arreu. És a dir, que l'impuls no sortís solament de Barcelona, sinó de totes les capitals o tots els pobles on hi hagi un centre. Podrien ser grups de treball, que enfoquessin el teatre a la comarca.

Façana de l'antic Teatre Municipal de Figueres, esdevingut avui Museu Dalí.

